

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3723010051
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2023:3723010051.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. 03. 2023 samosudcom JUDr. Ivom Hlucháňom, v trestnej veci obžalovanej: L. F., nar. XX. XX. XXXX v I., trvale bytom R. Q. XXX, okr. U., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaná L. F., nar. XX. XX. XXXX v I., trvale bytom R. Q. XXX, okr. U.,

je vinná, že

hoci bola ako matka mal. B. F., narodennej XX. XX. XXXX, bytom u otca, povinná prispievať na jej výživu podľa Zákona o rodine, ako aj na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, spisová značka 10P/24/2022 zo dňa 02.05.2022, právoplatného dňa 01.06.2022, sumou 150,- Eur mesačne, ktoré výživné mala zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletej U. Q., bytom B. XXX, okres U., plneniu vyživovacej povinnosti sa úmyselne vyhýbala od júna 2022 vrátane do januára 2023 vrátane, tým, že hoci bola riadne zamestnaná v spoločnosti D., a.s., zo svojho príjmu na výživu dcéry v mieste jej bydliska obci B., okres U., v mieste svojho bydliska v obci R. Q., okres U. a ani na inom mieste pravidelne a v plnej výške neprispievala a o svoju dcéru sa vôbec nezaujímal, čím jej vznikol dlh na výživnom za obdobie od júna 2022 vrátane do februára 2023 vrátane, v celkovej výške 600,- Eur, nakoľko časť dlhu na výživnom vo výške 750,- Eur uhradila,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 6 (slovom: šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa jej výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa jej určuje skúšobná doba 12 (slovom: dvanásť) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na menovanú obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Obžalovaná sa v rámci prípravného konania k spáchaniu trestnej činnosti doznela, uviedla, že výživné neplatila z toho dôvodu, že ju dcéra ignoruje.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. 03. 2023 obžalovaná uviedla v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinná.

Obžalovaná sa na hlavné pojednávanie konané dňa 21. 03. 2023 nedostavila, nakoľko však boli splnené všetky podmienky k tomu, aby súd mohol konať v neprítomnosti obžalovanej, nakoľko táto bola riadne upovedomená o termíne hlavného pojednávania a taktiež bol poučená, že súd môže vykonať hlavné pojednávanie aj v jej neprítomnosti, pričom jej bola taktiež riadne doručená obžaloba aj výzva.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, výsluchom svedka U. Q., oboznámením sa so správami od zamestnávateľa, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné:

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. 03. 2023 napriek tomu, že uviedla, že je nevinná, sa v podstate k spáchaniu trestnej činnosti v plnom rozsahu doznela, avšak svoje konanie neolutovala a považuje to za nespravodlivé. Uviedla, že je si vedomá skutočnosti, že bola zaviazaná platiť výživné na maloletú 150,- Eur mesačne s tým, že mala aj dlh na výživnom, ktoré mala popri bežnom výživnom splácať v mesačných splátkach. Ďalej uviedla, že výživné napriek tomu, že mala príjem a zabezpečené finančné prostriedky neplatila z toho dôvodu, že bola na dcéru aj jeho otca nahnevaná, lebo sa dcéra s ňou nekontaktovala a zároveň sa ani ona o dcéru nezaujímal. V prípade, žeby dcéra mala záujem o ňu ako matku, by jej peniaze platila. Je si vedomá, že takto konať nemala, svoje správanie prehodnotila a výživné začala platiť, pričom v súčasnej dobe platí mesačne viac ako jej bolo určené, posla jej 200,- Eur. Za obdobie, ktoré je trestne stíhaná čas výživného nahradila, zaplatila, pričom celkovo uhradila 750,- Eur. Potvrdila, že v čase pojednávania jej zostal dlh na výživnom za obdobie jún 2022 až február 2023 vrátane 600,- Eur, pričom požiadala súd, aby túto čiastku zameškaného výživného mohla zaplatiť a využiť takto inštitút účinnej ľútosti. Napriek riadnemu predvolaniu, resp. oboznámeniu sa s termínom ďalšieho pojednávania na deň 21. 03. 2023 sa nedostavila a dlh na výživnom nedoplatila.

Svedok U. Q. - otec maloletej uviedol, že obžalovaná matka dieťaťa, ktoré mu bolo zverené a určené výživné mu riadne výživné neplatí, s tým, že neplatenie výživného nemalo trvalo nepriaznivý stav na maloletú, nakoľko pri výchove dieťaťa a jeho výžive mu pomáhajú rodičia, on je v súčasnej dobe nezamestnaný. Potvrdil, že v priebehu konania matka začala výživné čiastočne uhrádzať, avšak doposiaľ ku dňu pojednávania má dlh na výživnom 600,- Eur. Potvrdil, že mu matka zaslala 17. 10. 2022 sumu 150,- Eur, 13. 01. 2023 sumu 200,- Eur, 15. 02. 2023 sumu 200,- Eur. Následne na ďalšom pojednávaní uviedol, že ku dňu pojednávania obžalovaná dlh nevyrovnala, nijakým spôsobom sa nekontaktovala ani s ním ani s dcérou.

Skutočný stav bol ďalej preukázaný správami ohľadne menovanej s tým, že menovaná pracuje vo firme D., a.s. C. D., pričom pokiaľ riadne pracuje, dosahuje príjem cca 800,- Eur.

V evidencii priestupkov nemá evidovaný žiadny priestupok.

Podľa správy z obce R. Q. menovaná žije s rodičmi a s bratom, pričom má jedno dieťa, ktoré teraz žije u otca. Nebola riešená za priestupok.

Podľa odpisu z registra trestov doposiaľ nebola súdne trestaná.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal potom súd za preukázané, že obžalovaná si riadne neplnila výživovaciú povinnosť, v podstate sa k spáchaniu trestnej činnosti doznela, toto ospravedlňovala

tým, že s dcérou nemala kontakt, lebo to bola dcéra, ktorá neprejavovala o ňu záujem, ale zároveň uviedla, že ani ona nevyvinula žiadne úsilie k tomu, aby svoje vzťahy s dcérou zlepšila. Bola si jednoznačne vedomá skutočnosti, že výživné má platiť, toto výživné bez akýchkoľvek pochyb neplatila úmyselne, teda jej konanie nie je možné kvalifikovať po právnej stránke ako konanie z neobstaranosti, obžalovaná žiadnym iným spôsobom neprispieva na potreby dieťaťa, pričom až v priebehu trestného stíhania a po podaní obžaloby si uvedomila nesprávnosť svojho konania a výživné začala platiť. Túto sumu, ktorú dodatočne zaplatila súd potom odráta od celkového zameškaného výživného. U obžalovanej súd nezistil žiadne prekážky v tom (zlá finančná situácia, choroba, atď.), ktoré okolnosti by jej bránili platiť výživné. Obžalovaná bola zo svojej trestnej činnosti bez akýchkoľvek pochyb usvedčená aj výpoveďou svedka, ktorý potvrdil dobu neplatenia výživného, celkový dlh na výživnom ku dňu pojednávania a navyše uviedol, že obžalovaná sa žiadnym spôsobom o dcéru nezaujíma, táto nebola vystavená stavu núdze avšak len z toho dôvodu, že mu aj finančne pomáhajú aj jeho rodičia.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal potom súd za preukázané, že obžalovaná najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a teda naplnila všetky pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák..

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu, k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd pri určovaní trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovanej, poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, pričom u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j), teda, že táto pred páchaním trestného činu viedla riadny život. Príťažujúcu okolnosť u menovanej nezistil a preto pomer poľahčujúcich k príťažujúcim bol 1:0 v prospech poľahčujúcich.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel k záveru, že u obžalovanej je postačujúce uloženie trestu pri dolnej hranici dolnej sadzby s tým, že tento trest je možné obžalovanej podmienične odložiť s určením skúšobnej doby na dvanásť mesiacov, pričom takto uloženým trestom bude splnený účel trestu v zmysle § 34 Tr. zák..

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ť a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).